Ч. 271. Неділя 15 (2) грудня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Справи парляментарні. — Угорский сойм. — Новий шведский король.

По відчитаню внесень і інтерпеляций приступила вчера палата послів до дальшої дискусиї над угодою. Промавляв ґенеральний бесідник „за" п. Лянґ, котрий зазначив, що відкинене угоди було би рівно великим злом для обох держав. Відтак президент палати заявив, що замість референта пос. Перґельта, котрий занедужав, кінцеве представлене виголосить предсідатель угодової комисиї пос. Крамарж. Пос. Крамарж заявив, що більшість угодової комисиї уважає угоду економічною конечностию і з тої причини голосувала за нею. Супротив вчерашних слів п. Президента міністрів бесідник гадає, що може висловити погляд значної більшости комисиї, що для неї не були рішаючими чувства, бо инакше осуд комисиї що до угодових предложень може би випав инакше. Члени комисиї не забули також, що велика справа відношеня Австриї до Угорщини ще не цілком полагоджена угодою і що ще треба розвязати справу банкову. Переважна більшість комисиї хоче ту справу розвязати виключно зі свого становища і становища своїх інтересів. Бесідник зазначує, що Угорщина супротив нас не є так дуже чужою державою, аби ми не мали права забирати голосу в тій сп аві. Вкінци бесідник просить іменем комисиї, аби перейти до подрібної дискусиї. Забирали ще слово пп. Олесницкий і Старух для фактичних спростовань, по чім в поіменнім голосованю ухвалено значною більшостию голосів перейти до подрібної дускусиї над предложенями угодовими. Промавляло відтак кількох бесідників над справами митовими і о год. 8 вечером закрито засїдане. Слідуюче засїдане нинї.

Цїлком несподівано вибухла вчера в парляменті частинна криза міністерияльна. Іменно на вчерашнім засїданю палати послів в часї голосованя над замкненем дискусиї ґенеральної і відкритєм дискусиї подрібної, одна часть німецких аґрарцїв голосувала против державного предложеня, отже против власного представителя в кабінеті, німецкого міністра Пешка. Супротив того розійшли ся сейчас в парляменті поголоски, що міністер Пешка подасть ся до димисиї. В звязи з тим оповістила Deutsch.-Nationale Korresp. такий комунікат: Криза, о якій розійшли ся в парляменті поголоски, спонукала комітет з німецких сторонництв зібрати ся на засїдане, на котрім стверджено, що правительство само нїчого не знає о кризї і що п. Президент кабінету супротив поодиноких членів комітету 9 ьох сторонництв заявив, що не має нїякої вісти о наміренім уступленю міністра Пешка. Тим самим упадають всякі здогади звязані з тою поголоскою. Дальше комітет заявив, що не бачить нїяких причин, котрі могли би спонукати міністра Пешку до уступленя. Вкінци ухвалено скликати на середу засїдане Союза німецких сторонництв, щоби займити становище супротив заряджень, які вказують, що в Чехії поступає чехизация наперед. Послови Сильвестрови поручено, аби удав ся до п. Президента міністрів бар. Бека і заявив, що Нїмцї мають повне довіре до свого міністра п. Пешки.

Як доносять з Відня, на вчерашнім засїданю провідників клюбів ухвалено, аби пос. Кіярі предложив наглячe внесене що до безпроволочного приступленя до першого читаня буджету. Число бесідників має бути обмежене до 36. Промавлювано також за тим, аби рада державна не була відрочена, так, щоби комисиї: буджетова, леґітимацийна і рільнича могли нараджувати ся. П. Іто виступав против того, аби рільників держано на засїданях в літї, а в зимі аби не було засїдань.

В угорскім соймі хорватскі посли ведуть дальше обструкцию, однак ситуация вже не така заострена, бо вкінци удало ся правитель-

---

4)

ТРИ ВИСКАЧІ.

(Американьска історія — Т. Віттемберґ'ка).

(Дальше).

— А я би таки спробовав –- відозвав ся тут Біль Вівер.

— Спробовав би? — визьвірив ся на него шинкар. — Ну, то пробуйте, містер Вівер, коли то вам робить приятність! До таких нїсенїтниць надають ся знаменито такі сновиди, як ви.

— Я би таки зробив, колиб завіщане на то позваляло.

— Та й позваляє.

— Так? Але ви не помиляєте ся?

— Помиляти ся? Сего у мене не буває. В завіщаню сказано дословно: Спадщина має тому припасти, котрий або сам або при чужій помочи покаже найбільшу спосібність в обході зі своїм годованцем, найліпшу вирозумілість і найбільшу любов так, що введе єго через то в такі відносини, які були би найдогіднїйші для него. Справу сю хоче покійний Джонатан за пів року сам порішити.

— Що? — крикнули рубачі, голяр і бувший копальник золота. Всї почали так реготати ся, що аж ціла хата ходила.

— Містер Вівер — звернула ся Доллї до Біля і моргнула крадькома на него — ви хотїли ще вишукати собі бавовни. Ходїть зі мною до крамницї! Я вам покажу, бо ви готові ще забути.

Біль Вівер видивив ся здивований на Дорку. — Ах, правда — сказав він відтак. — Я дійстно забув на то. — Він встав і пішов за Доркою до крамницї.

Як би чимсь зворушена нашептувала щось дівчина своєму милому.

Коли мужчини в шинку перестали вже реготали ся, відозвав ся голяр глумливо: Як на пошибленого Ґалївеля, то вже можливе, що він аж буде рішати. Ну, то певно появить ся як який дух. Хотїв би я вже бути при тім, як він буде невидимий говорити.

— А може він злетить в видї білого голуба з неба — відозвав ся тут давний копальник золота — у него все можливе.

— Або може я носоріг — крикнув Боб Драйвер. — З тим було би єму ще найбільше до лиця!

По сїм дотепі зареготали ся знову всї на ціле горло.

Доллї і Біль увійшли знову до шинку.— Ну — відозвала ся дївчина, — коли вам тоті нитки не досить сильні, містер Вівер, то мусите ще якийсь час зачекати. Небавком дістанемо міцнїйші.

Они посїдали собі коло стола, де тамті мужчини сиділи.

— Ми відійшли від нашої розмови, містер Драйвер, — відозвав ся Біль. — Чи ви собі добре роздумали, щоби я взяв вашого вискача на годоване. У мене буде то зьвіря мати досить сьвітла і сьвіжкого воздуха. О добрий корм вже постараю ся. Буде мати найкрасші овочі з мого огорода. Та й сьвіжих шишок буду єму що дня приносити з лїса, що припирає до огорода. Зроблю єму також всяку вигоду так, що буде мати все, чого захоче. А що не зроблю єму умисно нїчого злого, на то не потребую чей аж присягати ся. Крім того роблю вам ще предложене, з котрого зміркуєте, що буду певно з як найбільшою старанностию ходити коло того зьвіряти. Вам самим байдуже про спадщину, длятого я предкладаю: коли за мій обхід коло вашого вискача буде признана нагорода, то тоту суму дістане ваша донька, міс Доллї. В той спосіб позбудете ся всякого труду, а ви або бодай міс Доллї буде мати оправданий вигляд на признане спадщини.

— Тату — піддобрювала ся Дорка — то добра гадка! — Видите, що він не такий сновида, як ви гадали. Лекше чей не можете мати. Спробуйте бодай задля мене.

Боб Драйвер призадумав ся. — Добре — сказав він по хвили — годжу ся на ваше предложене. Але ставлю вам при тім одно усліве.

Біль видив ся на него повен ожиданя. — А то яке?

— Коли внаслідок вашого обходу сего зьвіряти припаде менї спадщина, то нехай Дорка дістане тоту суму. Але скоро би я — говорив він дальше з'їдливо — з вашої вини стратив спадщину, то маєте раз на завсїгди відчепити ся від моєї доньки.

На лици Біля появив ся наглий страх. Мов би питаючи зиркнув він на Дорку.

ству одержати ухвалене буджетової провізориї на I. піврік 1908 р. і ухвалене закона, котрим дає ся повновласть правительству перевести угоду з Австриєю в дорозі міністерияльних роз порядженњ. По ухваленю того закона в третім читаню радив вчера сойм над законом о квоті.

Шведский король Ґустав V. обнимаючи володарство, зложив присягу на конституцию і виголосив при тій нагоді промову на засіданю державної ради, в присутности ново заіменованого кабінету, висших достойників і ґенераліциї. Давши огляд культурного значіня для Швеції володарства Оскара II., заявив, що буде змагати до зединеня шведского народу для спільної праці і добра краю. Поступ можливий лиш тоді, коли всі верстви народні переймуть ся почутєм одвічальности. В тій цїли приймає девізу: „з народом для вітчини". — Новий король є близко споріднений через же ну з цїсарем Вільгельмом, а також з анґлїйским двором і то причинить ся до удержаня добрих взаємин з Німеччиною і Анґлїєю. Але він бажає також удержувати добрі взаємини з сусїдною Росиєю, хоч пильно повинен буде уважати на жадобу, з якою Росия споглядає на шведске побереже. Рівновагою поміж західними, пївденними і вєхідними сусїдами зуміє Ґустав V. причинити ся до удержаня мира і дальшого розвитку Швеції.

Новинки.

Львів, дня 14-го грудня 1907.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало асистента почтового в Сїняві, Ів. Рібенбавера, офіциялом почтовим. — Міністерство торговлї іменувало практиканта концептового при властях скарбових, Юл. Тирпака практикантом рахунковим в департаменті рахунковім галицкої Дирекциї почт і телеграфів у Львові.

— **Застановлене доручуваня посилок грошевих в недїлю.** Після розпорядженя Міністерства торговлї з дня 30 падолиста 1907 застановляе Дирекция почт і телеграфів почавши від 1 сїчня 1908 доручуване в недїлю листів ватїстних і гроший в обороті переказовім, почтовім і почтовых кас ощадности у всїх урядах почтових тутешного округа. Виняті з під того зарядженя суть осилки, котрі після обовязуючих приписів доручає ся зараз по тім, як наспіють, окремим післанцем. Адресатам однак вільно відбирати згадані посилки після постанов §. 4 приписів о відбираню (Дн. розп. для почти і телеграфу ч. 55 з 1902) підчас визначених для сторін годин урядових в урядї без зложеня окремої заяви і без обовязку уплачувати належитість за переховане. Дирекция почт і телеграфів уповажняе однак уряди виймити з під того обмеженя деякі недїлї о дуже сильнім руху н. пр. недїлї припадаючі на перший або другий день місяця і т. п.

— **Справа школи ім. Шашкевича** у Львові була онogди предметом нарад міскої ради. На основі реферату дра Дверніцкого ухвалено роздїлити першу кляcу сеї мішаної, 4-клясової школи на два відділи, мужеский і женьский. Також рішено приділити до сеї школи одну тимчасову учительку для женьского відділу і вставити до буджету на р. 1908 на оплачене тої учительки кредит в квоті 1400 К з 10 прц. додатком на мешкане. Зазначено притім, що аж будучність покаже, чи той роздїл I кл. удержить ся і чи дальший подїл в слїдуючих роках покаже ся потрібним.

— **Конференция в справі еміґрантів.** Міністерство торговлї скликало на нинї (суботу) по полудни конференцию для обговореня справи робітників, що вертають з Америки. На конференцию запрошено богато послів, представителїв заведень обезпечень і галицкі та ческі бюра посередництва працї. Хотять також висилати до нїмецких портів в Бремі і Гамбурзї австрийских функционарів на державний кошт, щоби поспішити з помочію еміґрантам, які вертають з Америки. Тоті функционарі зараз по причаленю кораблів до пристанї займуть ся еміґрантами, поспішать їм з помочію і дадуть їм роботу.

— **В Косові** відбудуть ся в недїлю, дня 22 с. м. о год. $3^1/_2$ з полудня в салї „Народного Дому" загальні збори філії „Руского тов-а педагогічного". На дневнім порядку також справа заснованя бурси для хлопців в Кутах.

— **В Раві рускій** відбудуть ся в середу, дня 25 с. м. о год. 4 по пол. в салї „Народного Дому" загальні збори читальнї „Просьвіти".

— **Замурований кістяк.** В Гамбурзї валили онogди при однїй з тамошних улиць якийсь старий дім і в стїнї єго знайдено замурований стоячи людский кістяк з засхлим на нїм тїлом. На вість о тім розійшла ся чутка, що перед кількома роками пропав був без слїду якийсь з тамошних міщан і що тодї говорено, що єго убили мулярі і замурували в тім домі. Після оповіданя якогось старого жандарма, котрий тепер жиє у Верден на пенсиї, мало то стати ся ще перед 50 роками; тодї навіть вело ся в сїй справі слїдство і ходила чутка, що мулярі зробили то в порозуміню з сином убитого однак слїдство не викрило нїчого. Гамбурґска полїция розпочала тепер слїдство на ново, щоби вияснити сю справу.

— **Осьвітлене ваґонів особових** на зелїзницях державних. Заряд зелїзниць державних наміряє завести з часом ґазові лямпки жарові у возах особових в цїли лїпшого їх осьвітленя. На лїніях віденьскої зелїзницї міскої і сусїдних лїніях льокальних заведено вже в многих ваґонах тоту систему. Більшість замовлених зарядом зелїзниць державних на слїдуючий рік ваґонів одержить той улїпшений спосіб осьвітленя. Независимо від того ведуть ся дальше проби електричного осьвітленя поїздів зелїзничих.

— **Машинові карабіни при кавалериї.** У віденьских касарнях кавалериї утворено вже перший відділ кінноти, узброєний машиновими карабінами. Відділ складає ся з двох официрів і 70 гузарів та з чотирох стріляючих машин. Недавно пробовано ті машини на левадах в Бруку над Литавою, причім показало ся, що транспортоване машинових карабінів запрягами в чотири конї іде далеко поволїйше, ніж тодї, коли поодинокі части машин кладесь на хребти коний. Отже при згаданім відділї заведено якраз сю другу систему. Незабаром буде отворених ще 13 таких відділів кінноти, а то по 4 в інсбруцкім і ґрацкім корпусї, а 5 при корпусї сераєвскім. Машинові карабіни є двоякі — системи Максіма і Шварцльозе, і оба випробовано з додатними вислїдами.

— **Аж на Сибіри опинив ся** банкір Зиґфрід Ротер, котрий дня 30 падолиста втїк з Відня, забравши з ріжних банків депозити в загальній сумі 40.000 корон. Спершу думали, що втїк до Америки водою. Тимчасом одна дама дістала від него з Одеси лист, в котрім доніс, що іде сибірскою зелїзницею до Владивостока, а звідти удасть ся кораблем до Америки. Сей

Дорка потакнула єму непостережено головою.

— Добре — сказав він — годжу ся на то услїве. Коли вам з моеї вини пропаде ваша спадщина, то тодї зрікаю ся руки панни Долї, хоч і як би менї дуже було прикро.

— Коли так, то ковбаса вже в горшку. Можете взяти собі клїтку з тою потворою. Я чи сяк чи так на тім добре вийду. Коли менї через ваше поступоване буде спадщина признана, то буду тїшити ся задля Доллї. Коли же страчу з вашої вини, то бодай позбуду ся вашого вічного жениханя. — Отсї джентльмени тут нехай будуть сьвідками нашої угоди!

— Оль райт! Ми сьвідками — притакнули тоті мужчини.

В пів години опісля навернув Біль Вівер свій віз, на котрім спакував своє закупно і клїтку з вискачем, в сторону як до дому. Коли вже хотїв від'їзджати, показала ся Дорка в дверех крамницї.

— Їдь щасливо домів! — відозвала ся она півголосом і спаленїла. — Дай Боже щастя з нашим вискачем!

3.

На другий день зладив Біль Вівер для вискача, котрого задля єго значку назвав „білозьвіздка", відповідне приміщене. Він поставив клїтку поза хатою, зробив над нею малу кришу, в клїтцї зробив комірочку, щоби вискач мав де ховати ся, засадив довкола неї кілька молодих ялинок кедринових, які приніс з лїса, і кілька сочистих ростин а то все обвів довкола штахетами. А що двері від клїтки лишив отворені, то білозьвіздка міг або сидїти в клїтцї або коли хотїв, вийти з неї і сидїти на дворі а криша і комірка забезпечували єго від спеки сонця і від дощів. Що дня приносив він зьвіряткови овочів, шишок та смачної зелени, подавав єму в мисочцї сьвіжої води, клїтку висипав чистим піском і розмавляв та бавив ся з вискачем, скоро лиш єму єго робота на то позваляла.

Білозьвіздцї очевидно сподобалась була єго нова домівка. Він став веселїйший і живавіший, уганяв весело по клїтцї і по дворі і їв щораз лїпше. Кілько разів Біль приїхав до Вінґет Сіті, то розповідав Дорцї завсїгди обширно о тім, як має ся єго годованець та й Драйверови то казав, коли той иногдї єго поспитав.

* * *

Та й містер Вуд, скоро лиш приїхав до Ню-Йорку, постарав ся зараз о то, щоби своему Сіпцьови зладити як найвигіднїйшу домівку. Плян до того уложив собі був вже в дорозї. Він працював в своїй механїчній робітни з великим поспіхом, ковав, пилував, лютував, лагодив електричний прилад до осьвітлюваня і дзвоненя, вирізував дверцї, робив східцї і рури, сполучав дроти і спіралї за помочию завісок, пружин і ґузиків до потисканя.

Міс Евеліна Пуллет вернувши до Бальтиморе, зібрала зараз пять своїх найлїпших приятельок, самих досьвідних жінок і дївиць в зрілім віцї. При чарцї кави вела ся богато годин нарада над способом, як би єї Фінця можна примістити і годувати. Коли вже урадили, розбігли ся по склепах в містї. Одна побігла до торговлї кошикових товарів, друга до склепу з білєм, инша до кравчинї, ще инша до цукорнї і до иних склепів. По довгім вибираню і торзї попринесили закуплені товари до дому а на другий день були вже ножицї та игли в помешканю міс Пуллет в роботї, як колиб там хто завів кравецку робітню.

— — — — — — — — — —

Минули були майже два місяцї. Біль Вівер був взагалї вдоволений станом свого білозьвіздки. Він, що правда, став був знову трохи спокійнїйший і не вилазив з клїтки, але їв добре а то головна річ. Иногдї прийшло Білеви на гадку, що зробили тамті два спадкоємцї зі своїми вискачами, але що не мав нїякої звязи з ними, то успокоював ся в тім переконаню, що він робить своє по змозї в користь Доллї і Дайвера.

Але містер Антін Вуд умів знайти дорогу, як би довідати ся, що дїє ся з вискачем Боба Драйвера. Панни Пуллет він не бояв ся. Він написав до шеріфа Прікля у Вінґет Сіті лист і приложив банкнот на десять долярів та попросив, щоби він ласкав дати єму знати, що зробив Боб Драйвер зі своїм годованцем. Коли небавком опісля наспіла відповідь пана Прікля, він аж усьміхнув ся з тріюмфом.

Міс Пуллет мала знов добру приятельку в Ню-Йорку, котра знала ся з Антоном Вудом. Тої дами попросила панна Пуллет о довірочну звістку, як ходить Вуд коло свого вискача. Скоро дістала відповідь, скликала зараз до себе всїх своїх знакомих. Відчитане листу викликало по части голосну веселість, по части з обуреня вирази сочувства.

* * *

Минули знов майже три місяцї. Білозьвіздка Біля Вівера став тимчасом якийсь як би не свій і чогось посоловів. Але найбільше непокоячим було то, що він тепер дуже мало їв. Біль Вівер приносив єму всїляких ласоців, але він їх лиш трохи зверха обгриз або таки зовсїм не рушив.

(Дальше буде).

лист єго зрадив, бо зміст єго дійшов до відома поліциї, котра віднесла ся до поліцийних властий на Сибіри, щоби заопікували ся сим пташком. Незабаром Ротера мабуть зловлять і відставлять до рук австрийских властий.

— Убийство чи нещаслива пригода. Кілька днів тому назад доносили ми, що на шляху зелізничім межи Львовом а Сиховом знайдено тіло якогось незвістного чоловіка, котрий здаєсь погиб внаслідок якоїсь нещасливої пригоди. Ведені жандармериєю доходженя навели на вдогад, що тут має ся діло з убийством. До такого самого погляду прийшла й судово-лікарска комісия, котра разом з судиєю слідчим оглядала тіло на місци. З документів і листів знайдених при тілї показало ся, що нещасливий називав ся Ісаак Брінер, був аґентом торговельним і вертав з Америки до Ясс в Румунії. Хтось допустив ся на нїм убийства в цїли рабунку. На основі зібраних материялів набрала жандармерия того переконаня, що на Брінера напав хтось у ваґонї на дорозї межи Кульпарковом а Сиховом, задушив єго а відтак кинув тіло межи пуфери, котрі волікли єго аж до Сихова, роздираючи на кусні. Тіло Брінера відставлено оногди вечером до Львова. Поки що нема й сліду, хто би допустив ся того убийства.

— Три рази женив ся з своєю жінкою. Розуміє ся, що таке може діяти ся лиш в Америці. Там в удільній державі Міссурі жиє маляр-портретист іменем Перрі, котрий недавно тому оженив ся третий раз зі своєю молодою жінкою. Вісїм лїт тому назад оженив ся був тодї двайцятьлїтний Перрі з панною Мінєю Фільпот з Гумбольдт в Небрасці, котрій тодї було вісїмнайцять лїт. Они обоє знали ся від малку, бо дїтьми бавили ся разом. В день весїля показало ся, що супружество було неважне, бо лїценция була вироблена в окрузї Павні. Перрі виробив собі тодї другу лїценцию і оженив ся другий раз зі своєю жінкою. Молодий Перрі зачав учити ся на маляря, при чім єго тесть, банкир в Гумбольдтї помагав єму. Але що він доси мав лиш малий заробок, то постановив в цїли більшого образованя поїхати до Парижа. Тому знов спротивив ся тесть і не хотів давати нїякої запомоги. Мимо того Перрі вибрав ся до Парижа і давав там собі якось раду та перебув там аж пять лїт. Коли же вернув назад до Америки, довідав ся, що єго жінка розвела ся з ним. Підчас того, коли він перебував в Парижи, она через якийсь час писала до него листи а відтак перестала писати. Коли Перрі вернув в рідні сторони, почав шукати своєї жінки і знайшов єї. Она розповіла єму, що на жаданє своєї родини подала о розвід з ним і тепер має віддати ся за якогось богача, чому она однак противить ся. Она сказала свому чоловікови, що готова ще й третий раз віддати ся за него, що й дїйстно стало ся.

— Пропавший ґраф. Неаполь має від кількох днів неаби яку сензацию. Там пропав сими днями без слїду ґр. Дженнаро Рендулльо а поліция мимо енерґічного пошукуваня не могла ще доси вислїдити, чи ґраф став ся жертвою якого злочину, чи зробив „збитка“ своїй подальшій родинї. Ґр. Ренцулльо єсть послїдним свого роду і єго майно, на случай єго смерти мало би перейти на подальшу родину, котра лиш того чекає. Ґраф однак мав одного разу сказати своїй господини, що зробить збитка родинї і щезне з Неаполю без слїду, щоби тим способом викликати підозріне, що то єго родина убила. Поліция однак не вірить в ту байку старої служниці і єсть переконана, що ґрафа хтось убив і обрабував.

При пошукуваню за убийником ґрафа, поліция несподївано впала на слїди инших розбишаків. На двірци в Ліворнї арештовано троє Альжирців, двох мужчин і одну жінку, котрі в одній фабриці коралїв вкрали кілька дорогоцїнних окрас. В арештї почала альжірска жінка, Джова Ґудая, страшно кричати і сказала, що мусить відобрати собі житє, бо єї розлучили з єї дитинкою, котру она ще плекала. Директор вязниці змилосердив ся над неюі зателєґрафував остаточно до села Понтедера коло Лїворна, де мала бути дитина. Там викрила поліция несподївано схований в корчах циганьский віз, в котрім було не лиш згадане немовлятко, але ще й два альжирскі хлопці. Дїти приставлено зараз до Лїворно і хлопці розповіли, що Альжирці допустили ся коло міста Барі і в Неаполи численних убийств та що свої жертви повкидали до моря. Неапольска поліция повірила тим скорше зізнаням обох хлопців, що дїйстно в полудневій Італії доконано кілька убийств, котрі не можна було нїяк вияснити. Крім того знайдено у обох Альжирців крім великих скарбів в золотих монетах і всїляких дорогоцїнностях, ще два револьвери і кілька ножів, на котрих була ще сьвіжа кров. Єсть отже підозріне, що тоті Альжирцї убили й ґрафа Ренцулльо.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 13 грудня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 13·20 до 13·40; жито 11·80 до 12·—; овес 7·— до 7·20; ячмінь пашний 7·60 до 7·80 ячмінь броварний 8·40 до 9·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 10·— до 11·—; вика 6·70 до 7·—; бобик 7·— до 7·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 40·— до 50·—; конюшина шведска 70·— до 80·—; тимотка 32·— до 38·—.

Телеґрами.

Відень 14 грудня. Межи внесеними на нинїшнім засїданю палати послів інтерпеляциями знаходять ся: інтерпеляция пос. Евг. Левицкого в справі трактованя арештантів львівскими поліцианами; — пос. Старуха в справі караня жандармів з шаржею в школї краєвим командантом жандармериї; — пос. Охримовича в справі виборів громадских в заліщицкім повітї і тогож посла в справі виміру належитостий переносних що до селяньскої власности; — пос. Вітика до президента міністрів і міністра торговлї в справі трактованя австрийских а особливо галицких робітників в Прусах і Саксонії; інтерпелянт питає, чи правительство готове боронити прав австрийских горожан в нїмецкій державі і домагати ся знесеня противної договорови торговельному практики видалюваня робітників з Прус і Саксонії як також знесеня системи контрактів невільничих, котрі позбавляють галицких робітників в Прусах особистої свободи.

Пос. Кіярі і тов. поставили пильне внесенє о безпроволочнім розпочатю першого читаня буджету на 1908 р. По відчитаню внесень і інтерпеляций палата приступила до дальшої розправи над угодою.

Амстердам 14 грудня. Цїсар Вільгельм прибув тут вчера о 11 год. перед полуднем.— По обідї поїхав вчера цїсар Вільгельм в супроводї кн. Генриха на дворець, де попрашав ся з мінїстрами і представителями властий. На перонї перейшов цїсар попри фронт почетної компанії, підчас коли музика грала нїмецкий імн народний. В дверях ваґону сальонового цїсар і князь середечно попрощали ся, по чім поїзд рушив о 9 год. 40 мін., підчас коли цїсар салютуючи стояв коло вікна.

Бордо 14 грудня. В наслїдок страйку робітників ґазових і електричних панувала в містї вчера вечером темнота. Люди переходили улицями з лїхтарнями в руках, каварнї були осьвітлені сьвічками; склепи, заведеня і бюра були позамикані.

Ляллє Маріна 14 грудня. Як тут доносять, відбула ся дня 10 с. м. борба межи войском Роґі а меґалею султана з Марокка. Войско мехцена (правительсва) побито; оно стратило кілька каїдів. По сторонї Роґі'го погибли ґенерали Джоллянї і Мулюду. Число людий погибших по обох сторонах виносить около 200.

Мадрид 14 грудня. Мінїстер скарбу бажає уступити з причини слабого стану здоровля. В кругах полїтичних гадають, що мінїстер просьвіти обійме теку скарбу.

Ляґоста (островець на полудни від Курцолї) 14 грудня. Тутешна репрезентация міска на жаданє населеня висказала телеґрафічно президентови мінїстрів бар. Бекови повне признанє і подяку за змаганя в цїли піднесеня Дальматиї і просила єго, щоби він і дальше позістав вірним своїм прихильним намірам.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

ІПОЛИТ СЛИВИНЬСКИЙ

Спілка промислова і будівляна з огр. пор.
виробляє і має в запасі
в своїх фабриках виробів керамічних в Дрогобичи і в Ряшеві

1. дахівки толочені фельцовані (французскі)
2. дахівки тягнені фельцовані, 3. карпівки,
4. цегли всілякого рода, як дуті фасонові, складинові, звичайні і т. д.
5. дрени і всілякі инші вироби керамічні

Річна продукция 15,000.000 штук.

Товар доборовий. Ціни умірковані.

Замовленя приймає: Бюро центр. Спілки: Львів, Коперніка 30, ч. тел. 1088.
Адреса для телеґрамів: „Дахівка—Львів“. Управительство фабрики в Дрогобичи і в Ряшеві. Спілка кредитова будівничих: Львів, Гетманьска 12, ч. тел. 686.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителів і т. д. уділяють під користними услівями також на довго термінові сплати. Товариства заліччкові і щадничі. Товариство урядників. Аґенти виключені. Адресів Товариств уділяє безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplinger-strasse 25.**

Інсерати
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всі зелізниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелізниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всі дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Головна Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всіх дневників
і також пренумерату на всі часописи краєві і заграничні

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недолада. (Телефона ч. 527).